

PIENRYHMÄ KAIKILLE

Kansanlähetyksen pienpiiriopas
(koeversio 28.9.2023)

Sisältö

Mikä on pienryhmä?

Miten pääsen alkuun?

Miten ryhmää vedetään?

Sielunhoidolliset kysymykset ryhmässä

Pienpiiri ja evankeliointi

KUVA

Esipuhe

Pienpiirien merkitys on ollut kansanlähetyksessä hyvin vahva alusta saakka. *Kolme vuotta Kansanlähetystä* -kirjassa todetaan näin:

"Kansanlähetyksen näky on lopun aikojen näky. Silloin kun kaikki järjestöt kaatuvat, laitokset lakkautetaan ja anti-kristus saa lisää valtaa, ei pieniä kodeissa kokoontuvia ryhmiä voida tuhota."

Kansanlähetyksnäkyyn pienryhmät ovat olleet oleellinen osa, jopa niin paljon että Kansanlähetyksen logon palloristin pallot kuvaavat pienryhmiä. Syy siihen, että nykyisin käytössä olevassa logossa olevat pallot on vähentyneet ei sisällä tietoista symboliikkaa siitä, että pienpiirien merkitys olisi vähentynyt, vaan edelliset logot ovat taipuneet huonosti netialustoille, ja tästä tuli tarve selkeyttää muotokieltä.

Kansanlähetyksen kotimaantyön strategiassa 2021 pienryhmät on nostettu yhdeksi kärkihankkeeksi, koska pienryhmi-en tilanteessa on toki parantamisen varaa. Olemme iloisia ja kiitollisia siitä, että kädessäsi on nyt **Jarkko Haapasen** pohjatekstiin perustuva pienryhmäopas kokeilukäyttöön.

Julkaisemme tämän oppaan pdf-versiona Kansanlähetyks-liikkeen käyttöön. Ottakaa opas käyttöön ja antakaa runsasta palautetta.

Voit antaa palautetta oppaasta 31.1.2024 asti lomakkeella <https://forms.office.com/e/8UKGvZ5YiD> tai laittamalla sähköpostia osoitteeseen kotimaa@sekl.fi. Saadun palautteen jälkeen opasta hiotaan, ja palautteesta riippuen se julkaistaan joko pdf-versiona tai vihkoseksi painettuna.

Johdanto

RAAMATTU RAKKAAXI – EVANKELIUMI KAIKILLE (KANSANLÄHETYKSEN VISIO)

Kansanlähetyksen ohjelma (2011) voidaan jakaa kahteen osaan. Ensimmäinen osa käsittelee teologista linjaa, toinen osa toiminnallista linjaa. Pienryhmistä puhutaan toiminnallisessa osassa. Siinä Kansanlähetyksen kuvataan hengellisen kodin tarjoavaksi lähetysherätysliikkeeksi. Liike muodostuu paitsi yksityisistä ihmisistä, myös pienryhmistä ja jumalanpalvelusyhteisöistä. Pienryhmistä todetaan seuraavaa:

"Paikallisen toiminnan perustana ovat säännöllisesti kokoontuvat pienryhmät. Pienryhmä on ensisijaisesti raamattu- ja rukouspiiri, joka auttaa jäseniään jumalasuhteen hoitamisessa. Ryhmät ovat tärkeitä myös uskon syntymiselle, vasta uskoon tulleiden hoidolle, uskoviensa yhteydelle ja keskinäiselle hoitamiselle.

Seurakunnan soluina pienryhmät evankelioivat ympäristöään ja osallistuvat lähetysvastuuseen. Kodit ovat pienryhmätoiminnassa

***"Menkää ja tehkää
kaikki kansat
minun opetuslapsikseni."***

JEESUS

avainasemassa. Työskentely pienryhmien perustamiseksi ja niiden hoitaminen osoittavat, miten kansanlähetyksenä on sisäistetty.

Pyrkimyksenä on, että jokainen uskova kuuluu pienryhmään. Pienryhmät ja jumalanpalvelusyhteisöt eivät kuitenkaan kilpaile keskenään, vaan täydentävät toisiaan." (s. 11).

Käytännössä piirissä voi siis olla monenlaisia pienryhmiä. Raamattu- ja rukouspiirit lienevät yleisimpiä, mutta periaatteessa muunkinlaisetkin piirit, jotka toimivat Kansanlähetyksen näyn ja periaatteiden mukaisesti, ovat mahdollisia.

Raamatun ohella sielunhoidollisuus, rukous ja lähetyksen ovat perinteisesti olleet vahvasti läsnä. Pienpiirit ovat tärkeitä paikkoja uskonelämän hoitamisen kannalta. Suhteessa jumalanpalvelusyhteisöihin kyse ei ole kilpailevasta vaan täydentävästä toiminnasta.

Tässä oppaassa käymme läpi mm. erilaisten piirien ominaisuuksia, vinkkejä piirien perustamiseen ja ryhmädynamiikan perusteita. Tarkoituksena on helpottaa pienryhmien perustamista ja vahvistaa pienryhmien merkitystä Kansanlähetyksessä.

KUVA

Mikä on pienryhmä?

Pienryhmän määritelmä on liukuva. Yleensä sillä tarkoitetaan noin 3-12 hengen ryhmää, joka on kokoontunut yhteen jonkin yhteisen asian vuoksi. On erilaisia harrastus- ja työryhmiä jne. Kristillisissä yhteisöissä yhdistävänä tekijänä on yhteinen usko ja usein myös sen harjoittaminen. Pienryhmä voi olla raamattupiiri, jossa tutkitaan Raamattua ja keskustellaan siitä. Se voi olla rukouspiiri, jossa rukoillaan erilaisen asioiden puolesta. Se voi olla lähetyspiiri, jossa luetaan lähettien kirjeitä, kudotaan sukkia lähetyksen hyväksi ja rukoillaan lähettien puolesta. Tai pienpiiri voi olla sielunhoidollinen piiri, jossa voi jakaa omia henkilökohtaisia asioitaan turvallisessa ja luottamuksellisessa piirissä. Näiden lisäksi voi olla toki muunkinlaisia pienpiirejä.

Myös erilaisille kohderyhmille on omia pienryhmiään: lapset, aikuiset, miehet, naiset, uskovat, etsijät jne. Kokoontumisajankohtakin voi paljon vaihdella (aamupiiri, päiväpiiri vai iltapiiri). Ryhmän tarkoitus ja kohderyhmä vaikuttavat siihen, onko ryhmä etupäässä avoin vain vai suljettu. Avomaisia ryhmiä ovat usein raamattupiirit, suljettuja sielunhoidolliset keskusteluryhmät. Avoimuudella tarkoitan tässä sitä, että onko ryhmä sellainen, että periaatteessa kuka vaan tulla mukaan ja keskenkin otetaan lisää väkeä, vai onko ryhmän määrä rajattu, eikä ryhmään voi tulla kesken kaiken.

Solulla yleensä tarkoitetaan johonkin yhteisöön kiinteästi liittyvää pienpiiriä, jolla on sama näky ja tarkoitus kuin itse yhteisöllä. Solun tarkoitus voi olla moniulotteisempi ja kokonaisvaltaisempi kuin esim. raamattupiirin.

KUVA

Miten pääsen alkuun?

Miten pienryhmä perustetaan? Aloita rukoillen ensin sen miettiminen, millaisen pienryhmän haluat perustaa. Onko kyse avoimesta ja suljetusta pienpiiristä? Entä mikä on kohderyhmä? Kuinka kauan piiri kokoontuu, eli onko sillä alku ja loppu mietittynä? Sen jälkeen mieti, onko tuttavapiirissäsi jo joitakin, jotka voisivat tulla mukaan. Esimerkiksi raamatupiiriin perustamiseen riittää itsesi lisäksi 1-2 muuta osallistujaa ja paikka missä kokoontua. Ryhmää voi sitten kasvat-
taa, mutta jostain on hyvä alkaa.

Kun olet näitä pohdiskellut, ota yhteyttä paikallisen Kansanlähetyksen piirijohtajaan. Voisiko pienpiiri olla osa Kansanlähetyksen toimintaa? Voisiko piiriä mainostaa Kansanlähetyksen nettisivujen kautta? Voisiko ryhmä kokoontua Kansanlähetyksen tiloissa? Varsinkin avoimiin ja kutsuviin raamattupiireihin julkisempi tila voi madaltaa kynnystä osallistua kuin jos piiri kokoontuu kotona.

Kun ryhmä kokoontuu ensimmäisen kerran, on hyvä kertoa ryhmän tarkoitus ja pelisäännöt. Esim. tarkoitus voi olla että ”luemme Raamattua ja keskustelemme siitä kysymysten avulla”. Hyviä pelisääntöjä ovat toisten mielipiteiden kunnioittaminen, kaikkien mahdollisuus osallistua keskusteluun ja luottamuksellisuus. Ensimmäinen kerta on tärkeä. Jos ryhmän jäsen saa hyvän kokemuksen ensimmäisestä kerrasta,

* Kansanlähetyksen hallintosäännön (2.2.C.1.2.3.) mukaan Kansanlähetyksen ryhmäksi voidaan hyväksyä sellainen ryhmä, johon kuuluu vähintään kolme jäsentä. Se kokoontuu vuosittain vähintään kuusi kertaa ja sen jäsenistä vähintään yhden tulee olla Kansanlähetyksen piirijärjestön henkilöjäsen. Piirihallitus hyväksyy ryhmät.

hän todennäköisemmin tulee toisenkin kerran. Olisi hyvä pitää kokoontumisen kesto kohtuullisena. Tähän on vaikeaa antaa tarkkaa ohjetta, mutta maksimissaan 1,5 tuntia on osoittautunut käytännössä hyväksi. Jos ryhmän kokoontuminen venyy liian pitkäksi, kiireisemmät jäävät pois.

Ensimmäisellä kerran ryhmän vetäjän rooli korostuu. Jos ryhmässä on entuudestaan toisille tuntemattomia ihmisiä, ensimmäisellä kerralla on tärkeää antaa runsaasti tilaa tutustumiselle. Tutustuminen voidaan tehdä perinteisen tutustumiskierroksen kautta (jokainen kertoo jotain itsestään) tai toiminnallisemmin (erilaiset tutustumisleikit). Tärkeää on, että jo heti alussa jokainen voisi tulla kuulluksi ja nähdyksi. Tutustuminen on tärkeää aluksi, mutta myös myöhemmin, jos ryhmään tulee uusia jäseniä.

Tässä on esimerkkirunko raamattupiirin ensimmäisestä kerrasta. Runkoa voi soveltaa myös muihin pienryhmäkoontumisiin.

- Tervetuloa & alkurukous
- Ryhmän tarkoitus ja pelisäännöt
- Tutustumista
- Raamatunkohdan lukeminen
- Keskustelua vetäjän johdolla
- Loppuyhteenvedoa
- Rukousta esirukousaiheiden puolesta
- Sopiminen seuraavasta kerrasta
- Tarjoilu

Tarjoilu voi olla myös aluksi tai jäädä kokonaan pois.

KUVA

KUVA

Miten ryhmää vedetään?

Jokaiselle ryhmälle on hyvä määritellä vetäjä. Vaikka vetovastuu voisi vuorotella, yhden olisi hyvä kuitenkin olla päävastuussa ryhmästä. Vetäjän rooli riippuu paljon ryhmän luonteesta. Esimerkiksi raamattupiireissä vetäjä voi olla ”opettaja” tai ”keskustelun ohjaaja” riippuen raamattupiirimetodista. Jos raamattupiiri toteutetaan siten, että vetäjä valmistelee alustuksen ja perehtyy hyvin aiheeseen, vetäjän opettamis- ja asiantuntijarooli voi korostua. Mikäli vetäjä käyttää valmiita keskustelukysymyksiä, joihin hän ei itse edes vastaa piirin aikana, korostuu rooli keskustelunohjaajana.

Vetäjän on hyvä tiedostaa ryhmän kehitysvaiheet. Ryhmädynamiikkaa^{**} tutkineen **Bruce Tuckmanin** mukaan jokaisella ryhmällä on viisi kehitysvaihetta: forming (ryhmän aloitus), storming (kuohuntavaihe), norming (vakiintumisvaihe), performing (toimintavaihe) ja adjourning (irrottautumisvaihe). Ryhmä toimii siis eri tavalla riippuen siitä, missä vaiheessa ollaan. Vetäjän rooli myös vaihtelee. Varsinkin alussa vetäjän rooli korostuu, mutta myöhemmin hän voi jo vetäytyä hieman sivuun kuitenkin unohtamatta rooliaan.

Hyvä vetäjä ottaa kaikki ryhmäläiset huomioon, antaa tilaa muille ryhmäläisille ja muistaa itse ryhmän tarkoituksen. Hänen tulee myös jämäkästi mutta rakentavasti puuttua väärään käytökseen ryhmässä. Se luo turvallisuutta. Jos vetäjä ei omaksu roolia vetäjänä ryhmässä, helposti joku toinen ryhmästä ottaa tuon roolin.

^{**} Perusteos suomeksi ryhmädynamiikasta: Kopakkala, A. 2011. Porukka, jengi, tiimi. Ryhmädynamiikka ja siihen vaikuttaminen. 3. painos. Helsinki: Edita.

Ryhmä koostuu aina erilaisista ihmisistä. Jokin luonteenpiirre ei ole sen ”huonompi” kuin toinen, olemme vain erilaisia. Joku on luonteeltaan hiljaisempi kuin toinen. Myös se, miten reagoimme asiaan, eroaa. Joskus luonteet ”törmäävät”. Joku piirre saattaa ärsyttää toista, joskus jonkun tapa reagoida tai tapa ajatella on niin erilainen, että se vaikuttaa ryhmässä toimimiseen. Ryhmässä toimiminen on kuitenkin myös kasvun paikka. Miten opin tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa?

Miten vetäjä toimii erilaisissa ongelmatilanteissa? Ryhmässä voi olla monenlaisia haasteellisia tilanteita. Tässä muutamia yleisempiä:

Joku on aina hiljaa – Voit kysyä joskus häneltä suoraan, mitä hän ajattelee. Tärkeää olisi, että jokainen saisi ainakin mahdollisuuden puhua. Ketään ei kuitenkaan saisi painostaa.

Joku on aina äänessä – Joskus yksi henkilö voi dominoida keskustelua. Tässä auttaa kysymyksen suuntaaminen ”hiljaisemmille”. Jos dominointi on jatkuvaa, hänen kanssaan voi keskustella kahden kesken tai yhteisesti voi sanoa, että ”pyritään siihen, että kaikki saavat suunvuoron”.

Joku suuttuu – Jos suuttumisen syy on ihmisissä, keinona on anteeksiantaminen ja -pyytäminen. Jos suututaan Raamatun sanaan, silloin henkilön kanssa voi vielä jutella kahden kesken. Ryhmässä aletaan riidellä – Jos samanmielisyyttä ei synny jostain asiasta, vetäjän on hyvä puuttua asiaan. Voidaanko keskustella tästä ryhmäkokoontumisen jälkeen? Voidaanko nyt todeta, että ”sinä olet sitä mieltä, sinä sitä”? Jos kyse on vaikka oppiriidasta, voidaan sopia, että seuraavalla kerralla käsitellään sitä ja sitä aihetta tai voidaan kutsua jokin asiantuntija paikalle puhumaan aiheesta.

Sielunhoidolliset kysymykset ryhmässä

Jos ryhmässä vallitsee turvallinen ja luottamuksellinen ilmapiiri, ihmisten on helpompi myös avautua omasta elämästään. Usein vetäjän tai muiden ryhmäläisten avoimuus madaltaa kynnystä olla avoin omasta elämästään. Parhaimmillaan ryhmä voi olla hyvin hoitava ja ”sielunhoidollinen”.

Mikäli ihmiset avautuvat omasta elämästään, olisi tärkeää korostaa luottamuksellisuutta. Ryhmä voi sopia, että ryhmässä käsiteltävistä asioista puhutaan vain ryhmässä, ei muualla edes saman ryhmän jäsenten kesken. Tämä sopiminen olisi hyvä tehdä jo ensimmäisellä kokoontumiskerralla kun kerrotaan ryhmän pelisäännöistä.

Joskus voidaan tulla tilanteeseen, jossa jonkun ryhmäläisen kanssa olisi parempi keskustella kahden kesken, joko ryhmän vetäjän tai muun erikseen sovitun henkilön kanssa (esim. piirin työntekijän). Kaikkia henkilökohtaisia asioita ei tarvitse tuoda kaikkien ihmisten tietoon.

Keskustelun ja rukouksen lisäksi sielunhoidossa voi tulla eteen tilanteita, jossa tarvitaan rippiä, johdattamista uskon tielle tai sairaan öljyllä voitelemista. Nämä ovat tilanteita, joita yhteisen pappeuden perusteella jokainen kristitty voi tehdä^{***}. Tosin vain pastoriksi vihityillä on lakiin perustuva vaitiolovel-

^{***} Suomen ev.lut. kirkon kirkollisten toimitusten kirjassa todetaan, että ”Yksityisessä rippissä kuka tahansa voi tunnustaa syntisyytensä tai jonkin erityisen synnin ja saada synninpäästön. Ripin voi ottaa vastaan pappi, muu seurakunnan työntekijä tai seurakuntalainen.”

vollisuus. Rippiin ja sairaiden öljyllä voiteluun löytyy virsikirjan takaa yleensä kaavoja. Niitä voi soveltaa toki tarpeen mukaan. Näissä tilanteissa Raamatun sanan lupaukset / käskyt on hyvä lukea ennen varsinaista toimitusta.

Ripissä on kaksi osaa: synnin tunnustaminen ja synnin päästö. Kun ripittäytyjä tunnustaa syntinsä, ripin vastaanottaja voi lukea 1. Joh. 1:9 ennen synninpäästöä ja käyttää synninpäästössä seuraavia sanoja: »Ystävänäni, ole rohkealla mielellä, sinun syntisi annetaan anteeksi.»

Sairaiden puolesta rukoileminen ja öljyllä voitelu perustuu Jaak. 5:14:een: »Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan.» Käytännössä öljyllä voidaan tehdä ristinmerkki rukoiltavan otsaan ja sanoa esim. »Tähän Raamatun sanaan luottaen voiteleen sinut, N.N., Isän ja (+) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Jää Jumalan haltuun. Aamen.» Tämän jälkeen rukoillaan sairaan puolesta. Voiteluun käytetään ruokaöljyä, esim. oliiviöljyä.

Uskoon johdattamisessa voidaan käyttää nk. syntisen rukousta. Sielunhoitaja voi lausua lauseen kerrallaan, jonka uskoon haluava toistaa lauseen perässä. Ennen syntisen rukousta voidaan Raamatusta lukea esim. Joh. 3:16. Rukous voi olla vapaamuotoinen, mutta yleensä siihen sisältyy oman syntisyytensä tunnustaminen ja Jeesuksen sovitustyöhön turvautuminen. Esim.

»Tiedän, että olen syntinen ja ansainnut synneilläni iankaikkisen kadotuksen. Jeesus on kuitenkin kuollut koko maailman syntien puolesta ristillä. Tahdon luottaa siihen, että minunkin syntini Jeesus kantoi ristillä. Kiitos että annat syntini anteeksi ja pelastat minut. Aamen.»

KUVA

KUVA

Pienpiiri ja evankeliointi

Evankeliointi kuuluu tärkeänä osana Kansanlähetyksen toimintaan. Liikkeen edellinen missio kuuluikin: ”evankelioika kansa evankelioimaan kansoja”.

SEKL:n *Ohjelman* mukaan ”ryhmät ovat tärkeitä myös uskon syntymiselle” ja ”Seurakunnan soluina pienryhmät evankelioivat ympäristöään”. Siksi on tärkeää, että Kansanlähetyksessä on avoimia piirejä, joihin myös ei-uskovat ovat tervetulleita. Pienryhmään voi olla jopa matalampi kynnys osallistua kuin isompaan tilaisuuteen. Pienryhmä itse voi olla mukana piirin tavoittavassa työssä.

Materiaalia ja linkkejä

ilosanomapiiri.fi

Raamattupiirikysymyksiä -ja erilaisia raamattupiirimetodeja, kysymyksiä evankeliumiteksteihin, myös eri kielillä

raamattupiiri.fi

Raamattupiirikysymyksiä muihin kirjoihin

dbsguide.org

Discovery Bible Study -metodi

communitybiblestudy.org/about/

CBS = Community Bible Study -metodi

rll.fi

Keskustelukysymyksiä Raamatusta

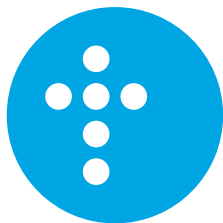
pihkala.net/KysymyksetSF/IndexKysymykset.htm

Keskustelukysymyksiä Uuteen testamenttiin

ilosanomapiiri.fi/mika

Mikä on ilosanomapiiri, miten vedän piiriä, miten toimin ongelmatilanteissa, vinkkejä piirin vetämiseen

**Raamattu rakkaaksi
- evankeliumi kaikille**

kansanlähetys.fi